

- 3) Kan artikel 2, lid 2, onder a), van richtlijn 2000/78 aldus worden uitgelegd dat de in het bedrijfsreglement van een onderneming vervatte regel die werknemers verplicht erop toe te zien dat “hun geloof, levensbeschouwing of politieke overtuiging op geen enkele wijze in woorden, kleding of anderszins tot uiting wordt gebracht”, directe discriminatie vormt, wanneer uit de concrete toepassing van deze interne regel blijkt dat:
- a) de werknemster die haar vrijheid van godsdienst wil uitoefenen door het zichtbaar dragen van een (connotatief) teken, in dit geval een hoofddoek, minder gunstig wordt behandeld dan een andere werknemer die geen enkele godsdienst aanhangt en geen enkele filosofische of politieke overtuiging heeft en die daarom geen enkele behoefte heeft om een politiek, filosofisch of religieus teken te dragen?
  - b) de werknemster die haar vrijheid van godsdienst wil uitoefenen door het zichtbaar dragen van een (connotatief) teken, in dit geval een hoofddoek, minder gunstig wordt behandeld dan een andere werknemer die een of andere filosofische of politieke overtuiging heeft, maar wiens behoefte om deze in het openbaar te tonen door het dragen van een (connotatief) teken minder groot, zo niet afwezig is?
  - c) de werknemster die haar vrijheid van godsdienst wil uitoefenen door het zichtbaar dragen van een (connotatief) teken, in dit geval een hoofddoek, minder gunstig wordt behandeld dan een andere werknemer die een andere of zelfs dezelfde godsdienst aanhangt, maar wiens behoefte om deze in het openbaar te tonen door het dragen van een (connotatief) teken minder groot, zo niet afwezig is?
  - d) uitgaande van het feit dat een overtuiging niet noodzakelijkerwijs van religieuze, filosofische of politieke aard is maar ook van een andere orde kan zijn (artistiek, esthetisch, sportief, muzikaal, enz.), de werknemster die haar vrijheid van godsdienst wil uitoefenen door het zichtbaar dragen van een (connotatief) teken, in dit geval een hoofddoek, minder gunstig wordt behandeld dan een andere werknemer die andere overtuigingen heeft dan een religieuze, filosofische of politieke overtuiging en die dit met kleding tot uiting brengt?
  - e) uitgaande van het feit dat het negatieve aspect van de vrijheid om zijn geloofsovertuiging te uiten ook betekent dat het individu niet verplicht kan worden zijn religieuze overtuiging of geloof te onthullen, de werknemster die haar vrijheid van godsdienst wil uitoefenen door het dragen van een hoofddoek, hetgeen op zichzelf geen ondubbelzinnig symbool van die godsdienst is aangezien een andere vrouw er om esthetische of culturele redenen of zelfs om gezondheidsredenen voor zou kunnen kiezen om een hoofddoek te dragen die niet noodzakelijkerwijs verschilt van een eenvoudige bandana, minder gunstig wordt behandeld dan een andere werknemer die zijn religieuze, filosofische of politieke overtuiging in woorden tot uitdrukking brengt, aangezien dit voor de werknemster die de hoofddoek draagt een indringendere inbreuk op de vrijheid van godsdienst inhoudt, op basis van artikel 9, lid 1, EVRM, aangezien — tenzij vooroordelen worden toegestaan — de reden waarom een hoofddoek wordt gedragen niet zonder meer duidelijk is en in de meeste gevallen alleen kenbaar wordt als de persoon die de hoofddoek draagt, al dan niet impliciet wordt gedwongen haar motivatie aan haar werkgever te onthullen, wat in het onderhavige geval inderdaad het geval was?
  - f) de werknemster die haar vrijheid van godsdienst wil uitoefenen door het zichtbaar dragen van een (connotatief) teken, in dit geval een hoofddoek, minder gunstig wordt behandeld dan een andere werknemer met dezelfde overtuiging die ervoor zou kiezen dit te demonstreren door het dragen van een baard, wat niet specifiek verboden is door het bedrijfsreglement, in tegenstelling tot de te dragen kleding?”

(¹) PB 2000, L 303, blz. 16.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administratīvā rajona tiesa (Letland) op
28 juli 2020 — SIA Zinātnes parks / Finanšu ministrija**

(Zaak C-347/20)

(2020/C 339/09)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Administratīvā rajona tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SIA Zinātnes parks

Verwerende partij: Finanšu ministrija

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het begrip “geplaatst aandelenkapitaal” zoals vermeld in artikel 2, lid 18, onder a), van verordening nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met andere bepalingen van Unierecht inzake vennootschapsactiviteiten, aldus worden uitgelegd dat om het geplaatste aandelenkapitaal te bepalen alleen moet worden uitgegaan van de vermeldingen die op de in het nationale recht van elke lidstaat voorgeschreven wijze openbaar zijn gemaakt, met dien verstande dat deze vermeldingen dus pas vanaf dat moment als effectief moeten worden beschouwd?
- 2) Moet bij de beoordeling van het begrip “onderneming in moeilijkheden” zoals vermeld in artikel 2, lid 18, van verordening nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, belang worden gehecht aan de eisen die in de procedure voor de selectie van projecten voor Europese fondsen worden gesteld aan de documenten die moeten worden overgelegd om de financiële situatie van de betrokken onderneming aan te tonen?
- 3) Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, is dan een nationale wettelijke regeling voor de selectie van projecten die bepaalt dat projecten niet kunnen worden toegelicht na de indiening ervan, verenigbaar met de beginselen van transparantie en non-discriminatie zoals vermeld in artikel 125, lid 3, onder a), ii), van verordening nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad ⁽²⁾?

⁽¹⁾ PB 2014, L 187, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2013, L 347, blz. 320.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi (België) op 31 juli 2020 — Skeyes / Ryanair DAC, voorheen Ryanair Ltd

(Zaak C-353/20)

(2020/C 339/10)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Skeyes

Verwerende partij: Ryanair DAC, voorheen Ryanair Ltd

Prejudiciële vragen

- 1) Moet verordening nr. 550/2004 ⁽¹⁾, en met name artikel 8 daarvan, aldus worden uitgelegd dat zij de lidstaten de mogelijkheid biedt om gestelde niet-nakomingen van de verplichting tot dienstverrichting door de verlener van luchtverkeersdiensten te onttrekken aan toetsing door de rechter, dan wel moet zij aldus worden uitgelegd dat zij de lidstaten verplicht om, gelet op de aard van de te verrichten diensten, te voorzien in een doeltreffend beroep tegen gestelde niet-nakomingen?